

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Ébren legyünk.

Azt mondták a régiek: „A baj nem jár egyedül.“

E közmondás igazságát látjuk megvalósítani felettünk.

Egyik oldalról a természet mostoha keze nehezedett ránk: buzánk nem termett, tengerinket már a tengernyi eső sem reperálhatná, legalább a legnagyobb részét nem; a gumós növények szegények: répa, burgonya elenyészőleg csekély termést ígér; volna egy kis gyümölcs, de ebben sincs köszönet, leszámítva a kajszin barackot — mely pedig csak rövid ideig tartó élvezetet nyújt — más gyümölcs elenyészik, úgy a puha magu, mint a csontáros gyümölcs férge, már a fáján rothad, éretlenül lehull, a dinnye betegséget okozó, nem nem érett, mint inkább agyon főzött, s csak imitt amott akad egy egy élvezhető dinnye. Szőlőink is sülnék, a szemek nem fejlődnek, inkább ecetet, mint bort ígérnek.

Igy állunk 1901-ben, mely évet pedig születésekor, mint az új század hajnalhasadtát annyi hozsannával üdvözöltünk.

Ez egyik része a csapások özönének, mit a fenhargon üdvözölt ez év ránk zuditott.

De a baj nem jár magányosan! Jö a másik mumus, a gözerővel hajtandó adó. Legujabban egy ily rendelet látott napvilágot: „Tekintettel az aratásra és aratás után az ipar és kereskedelem várható fellendülésére és ennek folytán az általánosságban beálló nagyobb fizetési képességre, felhivom a pénzügyigazgatóságot, hogy a közadók és egyéb kincstári követelések behajtása iránt a legszigorubbant intézkedjék.“ — Ime a kalamitás másik része, nem jár a baj egyedül.

A németek azt mondják: „a hol semmi sincs, ott még a csár is elvesztette jogát“, vagyis ami magyarul annyit tesz: „a hol nincs, ne keress“, ha csak a tőkét meg nem támadja az adó, ha csak a házat, a földet nem

akarja kótya-vetye tárgyává tenni az állam, másként az idén keveset vasalhat ki a föld jövedelme után.

Azért ébren legyünk! Ne lessük várjuk a sült galambot, míg az szánkba repül, hanem ébren legyünk. Ideje korán tárjuk fel a helyzet szomorú képét illetékes helyen, s ne akkor kapkodjunk, mikor már a fentebb idézett rendeletet megkezdettké fejünkre olvasni, hanem míg időnk van, kérjük, hogy „kincstári követelések behajtása iránt a pénzügyigazgatóság — tekintettel a csapásokra, — enyhén s a leghumánosabban intézkedjék.“

Ipari fejlődésünk.

A sok nagyhangú és elkoptatott jelszók közül talán a legelkoptatottabbak, mely a honi ipar pártolását tüzte ki feladatául. Mindenütt és mindenhol iparpártolási mozgalmakról hall az ember, úgy hogy szinte azt gondolhatnók, hogy iparunk rohamos fejlődésnek indult e nagy mérvű pártolás mellett.

Pedig hát óriási tévedés lenne azt gondolni, hogy iparpártolási mozgalom az ipari élet fellendítésére vezetett volna. Sőt ellenkezőleg, a mióta oly erősen harsogtatta, úgy az egész sajtó mint az egyes emberek összessége a jelszót: Pártoljuk a honi ipart, azóta mintha csak megbabonázták volna, óriási stagnáció áll elő az ipar művelés minden terén.

Am ezt a válságos időknék tudhatjuk be inkább, mert ipari fejlődésünk menetét szemlélve, méltó örömmel tekinthetünk ama eredményekre, melyeket Magyarország már csak a legutolsó harmincz év alatt is ipari fejlődése terén felmutathat.

Valóban szinte szédületes látványt nyújt a haladásnak ama rohamossága, melylyel megteremtették Magyarország gyári iparát

Mig azelőtt tisztán termelő államok voltunk, ma napság már legtöbb ipar cikkünket itthon állítjuk elő saját magunktól termelt nyers anyagokból.

Mig harmincz év előtt a magyarországi ipari gyártelepeket két kezünk ujain megszámlálhattuk volna, ma már

több száz füstölgő gyár kéménye tanuskodik hazánk gyári ipara mellett.

Egy ország lételében pedig fontos szerepet játszik az, hogy vagyona bent maradjon és ne kelljen szüksegleti cikkeket más országok ipar telepeiről beszerezni.

Mert ez előbb utóbb gyarmattalammá, függővé teszi az egész országot és így önállósága, függetlensége van veszélyeztetve.

Nem méltányolhatjuk hát eléggé jelenlegi kereskedelmi miniszterünk azon buzgó törekvését, amelylyel a mostani válságos gazdasági időkben is minden igyekezetét arra fordítja, hogy Magyarország iparát, termelési képességét, új gyárak, új ipartelepek létesítésével előmozdítsa.

A külföldi nagy gyárosok egymás után alapítják meg fiók telepeiket hazánkban. S mig ez által egy részről a magyar munkásoknak új kereset-ágakat nyitnak, másrésztől az által, hogy idegen munkások itt költik el keresményüket és hogy honi anyagokat használnak fel gyártási célokra, a nemzet vagyon emelkedését mozditják elő.

Fényes perspektívát tár elénk így a jövő és reményeink nem pusztán álmokképek, ha azt a dicső képet festik elénk, hogy rövid időn belül Magyarország ipara versenyt tart majd a világ összes államaival.

De gyökeresen át kell hogy alakuljon társadalmi életünk is a nemesítő munka hatása alatt. Sajnos a mostani felfogás a munkás társadalmi helyzetét nagyon alacsonyra szabta, mig külföldön a munkás már rég a jól megérdemelt becsülésben részesül.

Am nem kell ezen csodálkoznunk, hisz iparunk még oly fiatal, hogy szinte gyermekkorát éli és így nem kívánhatjuk tőle azt, hogy egyszerre érje el még társadalmi tekintetben is azt a magaslatot, melyre a külföldi államok ipara évszázados lassu fejlődés után jutott.

A magyar munkás értelmisége sem érte el azt a fokot, a melyet a külföldi munkások már rég elfoglaltak és így nem is követelhetik a maguk részére azt a társadalmi pozíciót, melyet egyébként kiérdemelnének.

Az a gyors fejlődés, mely iparunkat oly annyira jellemzi, megfogja hozni üdvös gyümölcseit minden téren és hatalmas fékezője lesz az olyan csapásoknak, melyeket a természet sze-

szélye gazdasági államokra oly sokszor és igazságtalanul mér.

Az ipari államok nincsennek kitéve az oly elemi csapásoknak, hogy évi munkáját, véres verejtékkel szerzett fáradságának gyümölcsét, egy jégverés, egy éjszaka tönkre tegye

Es így nincs oly gazdasági változásoknak kitéve, mint a milyenek jármát mi is oly nyomasztólag érezhetjük jelenleg.

Az ipari állam tüggetlenítve van a természet szeszélyeitől és ezáltal háztartását is biztosabb alapokra rendezhetik.

Szilárd megingathatatlan állam pedig csak az olyan állam, mely biztos alapokon nyugszik. Az ipar az ilyen alap. Az mindig biztosítja a munkát, kenyeret, megélhetést.

Ep ezért a nyomasztó idők súlyos terhét az a remény teszi elviselhetőbbé előttünk, hogy Magyarország mielőbb felküzdi magát az ipari államok közé, a mi által nemcsak hogy erősebb alapokra helyezi lételetét, hanem még azáltal, hogy pénzével nem adóz a külföldnek, a nemzet vagyonosodás első alap feltételének tesz eleget.

„Az ígélet szép szó . . .“

Szegvári levelezőnk tollából a fönti cím alatt, mult vasárnapi számunkban egy közlemény jelent meg, mely nyilvános panasz tárgyává teszi a mágoosi uradalom egyik vinczellérjének azon eljárását, hogy az illető a Szegváron egy korona napibérrrel fölfogadott munkás leányokat jogos bérilletményük kiszolgáltatásánál önkényüleg megrövidítette, illetőleg a munka folytatásában őket megakadályozta.

TÁRCZA.

A „Mindszenti Lap“ eredeti tárczája.

Egy szív története.

A gyászoló család visszatért a temetőből. Mindössze hárman voltak: apa, anya és leány. Vörösré sirt szemük ijesztően villogott ki a sápadt arcából. A lefüggönyözött sötét szalon egyik sarkába húzódott az anya és melléje a 14 éves, most már egyetlen és legkedvesebb leány. Az apa összefont karokkal állt egy helyen és merev tekintettel nézett a semmibe. Minden csupa szomorúság, bánat és kétségbeesés. A sötét szoba, a hatalmas, ódon, faragott butorok, hatást tesznek a szemlézőre. Még az is csupa fájdalom és kétségbeesés, a mint az anya a legnagyobb szeretettel, imádattal magához szoritja megmaradt leányát. Hisz most erre fordítja minden szeretetét, melyet eddig kettejük között megosztott, ez lesz életének célja, vigasza, mindene.

— Milyen egyedül vagyunk most és előbb még mennyien voltunk! Szóval meg a leány, nem is sejtve hogy egyszerű szavaival mily nagy igazságot mondott.

— Es ezentúl mindig így leszünk . . . zokog az anya. — Nagypapa még nem jött meg? pedig hogy vártuk és hogy várta ő is utolsó percében . . .

Az apa odajön, átöleli a két siró teremtest, legdrágábbjait és a kemény katona, az élet küzdelmeiben megedzett férfi órák-

E közleményünkre vonatkozólag Dáni József uradalmi jószágfelügyelő ur a következő nyilatkozatot küldötte lapunkhoz: Tekintetes szerkesztőség!

B. lapjának f. évi 31-ik számában megjelent „Az ígélet szép szó“ című közleményre vonatkozólag vagyok bátor kijelenteni, hogy a teletlített és teljes joggal nehezményezett eset tudomásom és hozzájárulásom nélküli történt és csak ezen hírlapi cikk útján vettem róla tudomást. A munkások kialakított béréből való levonás a mágoosi uradalomban eddig sem volt szokásban és nem lesz ezután sem; annyiban azonban hibáztak a munkások, hogy nem fordultak hozzám jogorvoslást keresve: annál inkább — mert az uradalmi vinczellér a felfogadással fix napszámot nem mondott, — mindazonáltal intézkedni fogok, hogy akiknek rapszámjából levonás történt, e levont összeg pótlólag kifizettesék
Cs. Mágócs, 1901. július 30,

Kiváló tisztelettel:

Dáni József,
jószágfelügyelő.

A felügyelő urnak elismerésre méltó ezen kijelentése véget vet minden további vitafokozásnak és elégtelenségnek.

Saját részünkről egyébként készséggel ismerjük el, hogy a mágoosi uradalom ellen hasonló panaszok hozzánk soha nem érkeztek, ilyenekről másoktól se értesülünk.

A felügyelő urnak ismert humánus eljárása biztosítékul szolgálhat arra nézve, hogy egyes alkalmazottainak önkénykedéséből az uradalom jóhírére homály ezen túl se essék.

VEGYESEK.

— Országos gyász. Szilágyi Dezső valóságos belső titkos tanácsos,

volt m. kir. igazságügyminiszter, egyetemi tanár, a magyar képviselőház volt elnöke, kedden este a fővárosban szivhüdes következtében, 61 éves korában hirtelen elhalálozott. Temetése az egész nemzet imponáns részvéte mellett pénteken délután történt meg. A világhírű magyar államférfiuban a szabadelvűség legerősebb bástyáját, s sok nagyratörő eszme megvalósítóját veszítette nemzetünk. Fény nevére, áldás emlékére!

— Elhagyott gyermekek. Hivatalos kimutatás szerint a járási főszolgabírói hivatal eddigelé 42 elhagyott gyermeket helyezett hatósági gondozás alá. Szegvárról valók Kengyel Francziska és János, Buda Pál és Francziska, Mihály Jusztina, Lajos és Julianna, Hegyi Mátyás, Mihály Mariska, Puskás Margit és Salánki Gyula; mindszentiek Keviczki Veron (elhalt) Gál Ferencz, Mucsi Mariska, Szücs Mária, Kovács Etel, Farkas István és Veron, Kovács Mariska, Kis Teréz és Ferencz, Vida Eszter és Mária, Elekes Lajos és Mihály, Ambrusz Rozál, László János és József, Mucsi Katalin (visszavétetett), Csombos Emilia, György és László, Lucza Eszter, Gál Erzsébet és József, Répás Anna, Fülöp Erzsébet, Bozó Etel, Mihály Mária, Bozó Rozál, Téth István és Kucik Etelka

— Hymen. E hó 28-án esküdött örök hűséget Lederer Oszkár pénzügyminiszteri hivatalnok Humay Josefina kisasszonynak, néh. Humay János fővárosi tisztviselő leányának. A menyaszonny unokanővére Föt. Keller Lajos plébános urnak.

— Közgyűlés. A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ július hó 28-án tartotta évi rendes közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett. Az elnöki megnyitó után felolvastattott az évi jelentés, mit a közgyűlés általános helyesléssel fogadott

hosszáig elsír, mint egy gyermek. Majd fölugrik és mellét verve, vad szenvedélyes hangon kiáltja:

— En vagyok az oka, én vagyok az oka! . . .

Az előszobában lassu, kopogó lépések hallatszanak és a küszöbön megjelenik a fájdalom és évek sulya alatt megtört öz nagyatyja. Egy pillanat s mindhárman az öreg nyakán függnek hangos zokogással. Mert ilyen a fájdalom: akár új bánat jó számára, akár vigasztalás, az csak siralomra, új siralmat hoz.

— Későn jöttem? kérdezi az agg.

— Későn! sikolt az anya és ájultan omlik apja lábai elé.

Az eszméletlen nőt magához térítik és az apa fájdalomtól megtört hangon elkezd a legszomorubb elbeszélést, mely számba létezik e világon, leányának halálát.

* * *

Klára minden áron színésznő akart lenni. O'yan, mint nagy névrokona, ki a Népszínház deszkáin hódítja a férfi szíveket; vagy talán nagyobb. Almaiban gyakran látta maga előtt az ezerfejű közönséget, a mint örülteként tapsol és kedvencét virág sirba temeti. Es ez a kedvencő ő volt. Tehetsége volt hozzá; ha énekelt az ablak alatt mindenki megállott hallgatni az isteni hangokat, melyek a boltozatos szájüregből minden megerőltetés nélkül előtörtek.

Ha táncvizalomba ment, egész kör képződött körülötte és bámulták kecses, hajlékony természetét, gyors mozdulatait, ap-

ró kis lábait. A fiatalság törte magát érte de ő egyik iránt sem mutatott semminemű vonzalmat. Az ő ideálja, mely felé állandóan fordította ibolyakék szeméit fönn trónolt magasan, elérhetetlenül az Ólymp tezején; az ő szeretője volt az egyik muzsa — a legcsalább

Klára vágyainak megdönthetetlen akadály a tyjának akarata volt. Mikor először említette, hogy színésznő akart lenni, nevetett rajta.

— Te akarnál színésznő lenni kicsikém? Aztán mit tudsz?

Ilyenkor Klára a legkomolyabban oda állt a zongora elé, csinos pukkedlit vágott és bemutatta „művészetét“ a t. cz. közönség előtt.

Népdallal kezdte és operettel végezte. Aztán segített neki a kis nővére, majd apa kísérté szép basszus hangon és végre az egész család vígan énekelte a „kis alamu-szi“ meg a „nebántsvirág“ kedves kuplét.

Ilyenkor mindannyian boldogok és meglegedettek voltak. De meg sem mind! Maga a főszereplő csak boldogtalanságot érzett. Lassanként teljesen meggyökerezett benne az eszme: színésznővé lenni. De az apa hallani sem akart róla, sőt utóbb még az említését is megtiltotta.

Klára magára zárta bánatát és miatlatt vidám dalokat vidám képpel énekelt, szüntelenül rögeszméjére gondolva, lassan hervadt a lelki baj alatt. Végre ágyba dőlt és magas láz gyötörte. Orvos, szülő, nővér hasztalan álltak ágya fölött, szenvedéseim nem segíthettek. Egy este Klára minden átmenet nélkül kijelentette, hogy

és a felmentvényt a lelépő tisztikarnak megadta. Ezután a tisztujítás ejtetett meg. Elnök lett Wimmer Károly, alelnök Gelsy Péter, jegyző Pánczél Károly, könyvtárnok Schwartz Ignác, pénztárnok Farkas István. Választmányi tagok: Mihály János, Balázs Lajos, Wimmer Béla, Tormásy Miklós, Gémes Károly, Schönfeld Jeremiás. Kovács Imre, Seres Lajos, Braun Eberhardt, Tar Lajos, Elekes Lajos, Falábu József. Póttag: Schwáb Dávid és Löwy Bernát.

— **Halálozás.** Weisz Ignác nyomdajelölt és nejét mély csapás érte. Nagyanyjuk, kit tipikus alakjáról az egész község ismert, folyó hó 1-én néhány napi betegség után elhunyt. Temetése f. hó 2-án ment végbe nagy részvét mellett. A gyász- esetről a következő gyászjelentést adták ki: Weisz Ignác né szül. Klein Janka férje és gyermekük Rózsika, továbbá Klein Sándor unokák, Büchler Sámuel testvére, valamint számos rokonok és ismerősök fájdalmas szívvel jelentik a jó nagyanyának, testvérnek és rokonnak özv. Reich Salomonné szül. Büchler Rozáliának f. 1901. évi augusztus hó 1-én d. e. 11 órakor életének 75-ik évében rövid szenvedés után történt elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 2-án d. u. 5 órakor fognak a mindszenti izr. temetőben örök nyugalomba helyeztetni. Mindszent, 1901. augusztus 1. Legyen áldott emléke!

— **Vándorszínészek.** A mult szombaton és kedden este Gerő Ferencz daltársulatának néhány tagja rendezett előadásokat Bertók János vendéglőjében. A mindszentiek türelmének fényes bizonyossága, hogy az előadásokat többen meglátogatták, s Muzsának méltatlan fia legalább elutazhattak községünkbe.

— **Ügyetlen tutajosok.** Julius 27-én telefon útján értesítették előljáróságunkat Csongrád község előljárói, hogy a Tiszán

jobban érzi magát. Csakugyan magányosan felöltözött és sétált alá és föl a szobában. Koromfekete haja, ragyogó, lázban égő szemei osodálatosan illettek halovány arcához.

Gyönyörű nyári este volt; az ablakon friss enybe levegő tódult be, a csillagok nyájasan mosolyogtak le a földi lakókra.

Klára zongorához ült és egy szomorú, igen szomorú dalt kezdett énekelni. Kezei reszkettek a gyengeségtől, de hangja benső erőből csengett. Még soha így nem énekelt. Oly Isteni szépen és mély érzéssel dalolta:

„Jó lesz ottan megpihenni,

Oda lennt már nem fáj semmi“ . . .

hogy a hallgatók arczán könnyek perogtak. Mindig halkabban és halkabban szól az ének; végre egészen elhal. Klára mintha álmából ocsúdott volna föl, megrázkódott, egy hangosat sikoltott és arczal végig esett a padlón. Mire hozzártozói odarohantak, egy szív, egy érzéssel teli szív megszünt dobogni — megrepedt.

* * *

A komor sötét szalonban, a fekete fátyollal bevont tükrök előtt egy különös csoportzat áll:

Az egyik sarokban az anya leányával mellettük az öz nagyatyja egymást vigasztalva a zokogástól el-elcsukló hangon. Elöttük áll egy férfi, ki mereven néz a semmibe, majd mellét verve, vad szenvedélyes hangon kiáltja: „En vagyok az oka, én vagyok az oka . . .“

Vágó Margit.

lefelé haladó tutajosok ott összetörték egy vízmerigető alkalmatosságot. A helybeli rendőrség felelősségre vonta a tettéseket, a kik az okozott kár értékét nyomban megtérítették.

— **Villámsujtás.** Nagy villámlás és menydörgés közt hullott az eső a mult esütörtök éjszakáján. Ugyanekkor Levelényen a villám be is csapott az egyik cselédlakba. A konyhában aludt Mihály Mihály béres két lánya, az egyik 15, a másik 12 éves. A kéményen csapott be a villám s érte az alvó lányokat. Az idősebb már jobban van, de a kisebbik állapota még mindig aggasztóan súlyos. E cselédlakot már másodizben kereste fel a villám. A levelényiek meg is tudják magyarázni ennek okát. (?) T. i. a kéményen golya fészek volt, mit a gyermekek, vagy öregek készakarva lepusztítottak. Ezért kell bűnhődni (?) a háznak, s még kitudja hányszor keresi meg a villám (?) e házat, míg lerózza a bűnhődést a golyafészek elpusztításáért.

— **A közigazgatás egyszerűsége** komolyan foglalkoztatja a belügyminiszteriumot. A napokban érkezett le a főszolgabírói hivatalhoz is a rendelet, mely előírja a hivatalnál használatos összes nyomtatványok mintáinak sürgős fölterjesztését. Ugy látszik, hogy a miniszterium a használható nyomtatványokat egységes formában szándékozik az összes hivatalok részére megállapítani, a mi az ügyvitelnek egyszerűsítése mellett bizonyára haladást is jelent.

— **Talált hulla.** Mult hó 27-én, a hódmező-vásárhelyi határban lévő atkai átjárónál a Tisza folyóból egy ismeretlen hullát fogtak ki. A hulla 168. cm. hosszú, zömök alkatu, jól táplált, 45—50 év körüli iparosnak látszó férfinak már oszlásnak indult hullája. Arczán gesztenye-barna bajusz és ugyanolyan színű teljes körszakál van. A feje kopasz, csak hátul a nyakszirt felül van 3—4 ujjnyi szélességben gesztenye-barna hajzat. Ruházata barnás-szürke könnyű szövet-kabát barna klott béléssel. Sötét-szürke kamgarn pantailó nadrág, mindkét térdén egy arasznyi fekete folt. Sötét szürke mellény. Egy uj, sötétkék miskolci melles kötény. Sötétsárga és pirosas csiku ing gyöngyház gombokkal. Német szabású alsó nadrág fehér vászonból. A kabát zsebében egy kékszinű zsebkendő. A mellény zsebében néhány szál elázott kénes gyufa. A hulláról fölvetett fényképeket a főszolgabírói hivatal kiadta a községi előljáróságnak, hol azok a mai napon megtekinthetők.

— **Védekezés a vörheny ellen.** Szegvár és Mágócs községekben már rég pusztít a gyermekek félt ellensége, a vörheny-járvány. A mult hónap végén már Mindszenten is előfordult két betegülési eset. A járási főszolgabíró most elrendelte a betegek szigorú elkülömbítését a fertőzött lakások és tárgyak fertőtlenítését, az előljáróságot pedig utasította, hogy a járványkórházat a betegek befogadására rendezze be, mindazon betegeket, kik házilag nem kezelhetők, kórházi ápolás alá vegye, a hullák elkülönítésére és fertőtlenítésére pedig különös gondot fordítson.

— **A helybeli első zenekar** javára mult vasárnap rendezett táncmulatság igen szép sikerű volt. A mulatságon felülfizettek: Zántó Kálmán 40 fillért, Gelsy Péter és Procska M. 20—20 fillért. A zenekar ez uton mond a közönségnek hálás köszönetet a nemes pártfogásért, egyben tisztelettel felkéri mindazokat, kik az általuk kihordott iven aláírtak, hogy a kötelező 1 korona belépti díjat részükre átadni sziveskedjenek.

— **Károly cigány.** Ez ismert emberünket súlyos baj érte a héten. Mint lelki ismeretes lókupecz egy gebét ápolt istállójában, de a gebe a legnagyobb háladatlansággal viszonozta Károly jótéteményeit. Eppen a napi „kosztot“ adta volna kedves lovának, midőn az ugy vesén rugta szegényt, hogy nagy szerencse lesz, ha a kupecz-világ örömeire Károly életben marad. Nem tudjuk, vajjon a „koszt“ nem volt e inyére a gebének, avagy az iskoláztatás vette ki a különben flegmatikus állatot a türelméből.

— **Szerencsétlenség.** Egyik váltó ór a vasuti szerencsétlenség meggátlására kiosztott dinamit patron szerkezetére lett kíváncsi, szétbontani akarta azt, de a türelmetlen patron kezében szétrobbant, s a szerencsétlen embernek négy ujját széttroncsolta. Orvosi ápolás alatt van.

— **Műutépítés.** A Szentés és Csongrád közti állandó Tiszahid építését, — miután az erre kiirt zárt ajánlati versenytárgyalás határideje már e hónap első napjaiban lejár — mint erről már hirt adtunk, valószínűleg még e hó folytán, mindenesetre azonban az ősz elején megkezdik és így ott foglalkozáshoz jutnak a munkások, amire — a szomorú, kisjövendelmű aratás után — szükségük is van. De nemcsak itt nyílik alkalma a közel jövőben a munkásoktálynak megfelelő keresethez jutni, hanem az alföldi tranzverzális műutnak még kiépítetlen szentes-csongrádi uj szakaszán is, melyet most tűznek ki a szentesi bölde révi feljártól, a társulati védőgátak lábában a leendő uj hid feljártig. Az uttest itt a társulati védőgáttól teljesen függetlenül lesz elhelyezve és — megbízható értesülésünk szerint — a kereskedelemügyi miniszteriumban már véglesen elhatározott dolog, hogy a tranzverzális ut ez uj szakaszának műutá kiépítését nem adják vállalatba, hanem még ez év folytán kiépítetik házikezelésben, e vidékbeli munkásokkal.

— **Tűz.** Mult hó 23-án délután tűzet fogott Gróf Károlyi Imre mágoosi uradalmában egyik istálló tetőzete. A tűz keletkezésének oka meg nem állapítható. Az épület biztosítva volt. A kár 120 koronára tehető.

— **Száztizenkétéves asszony.** A harmadik századot élő asszonyok közé tartozik a Kisteleken élő Guba Rozál anyóka is, a ki a száztizenkettedik évét tapossa. Guba Rozál még Varga Ferencz apátplebánosnak kisteleki plebánossága alatt a templomajtó mindennapi koldusai között tartozott, kit az apát maga is segélyezett. Jelenleg leánya, Guba Teréz 78 éves hajdon ápolja s hordja naponkint a fölét, meleg ebédet a parokia konyhájáról édes anyjának, ki már csak a szobában üldögél. A vén anyóka eléggé jól lát, de reszketősek tagjai s menni alig képes. Elbeszélgetni igen szeret az ismerősökkel s emlé-

kező tehetsége élénk. Hajdankori legszebb évei arra az időre esnek, midőn I. Napóleon elven felkelt a magyar nemesség. A nagy kolera alatti harminczas évekre is vissza-visszagondol néha, mikor még egy ökröt „hétgarason“ lehetett vásárolni. Az anyókat hajadon leánya szeretettel gondozza, úgy hogy még a keményebb falatokat is ő eszi meg ebéd-porcziójából, mert neki még jók a fogai, holott, mint mondani szokta:

— Az édes anyámnak „már“ sok a foga hijja.

— A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneműfolyóirat most megjelent 15-ik füzeté a következő szép zeneműajdonságokat: Dóczy József „Nincsen párja galambomnak“, Tiszán innen, Tiszán túl magyar dalát. II. Lányi Ernő „A jósnő“ jellem darabját. III. Strauss József „A szirén“ polka mazurkát. IV. Loewe Károly „Az óra“ dalballadát. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ minden füzeté, miért az minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, cuplé, salon, tánczenét s hegedű ujdonságokat kedveli, különösen figyelmébe ajánlhatók annak, havonként kétszer megjelent 10—10 oldal tartalmú füzetéi. Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 3 korona előfizetésért kapható s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zenemű kiadóhivatalába, Budapest, VIII. József-körút 24. intézendők, a honnan műtávirányítványt 60 fillér beküldése ellenében megismerésre bérmentve küldenek.

Irodalom.

Irodalmi esemény van készülöben. Arról van ugyanis szó hogy nemzeti irodalmunk összes elhunyt nagyjainak nagyjainak munkái egyöntetű, díszes kiadásban kerüljenek a magyar nemzet kezébe; egyöntetűen, díszesen és olcsón, 55 csinosan kötött, könnyen kezelhető kötetben.

Balassától és Zrinyitől Arany Jánosig mindent magába foglal ez a kiadás, a mit költői irodalmunk maradandó becsüt felmutathat. De nemcsak költőink munkáit: Széchenyi István, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Kemény Zsigmond munkáinak legjavát is. A „Magyar Remekírók“ tehát nagy költőink és íróink olyan kiadása lesz, a milyenre évtizedek óta vár a magyar nemzet és arra való, hogy olvassák, mert elhagyja azt, a mi másod- vagy harmadrangu, avagy a mi csupán a tudós kutatót érdekli.

A régebbi írók műveit irodalmi érdekeikhez és irodalomtörténeli jelentőségükhöz mért megválogatásban, az ujkori írók (nevezetesen Arany, Vörösmarty, Petőfi, Tompa, Garay, Bajza, Czuczor, Vajda, Arany László, Szigligeti, Madách, Reviczky, Csiky) műveit lehetőleg teljességükben, mindenesetre főműveikkel fogja felölelni.

A Franklin-Társulat, mint e korszakos irodalmi vállalat kiadója, ezzel a vállalatával nagy meglepetést szerez a nemzetnek. Evek óta készül rá; egymás után szerzte meg terve kiviteléhez jeles íróink munkáinak kiadói jogát, s most, hogy Arany János művei is tulajdonává lettek, siet annak megvalósításával s 50 tekintélyes szép kötetben egyesíti nemzetünk szellemi munkássága legjavának summáját, azzal a nagy gondossággal, melyet az ilyen tekintélyes vállalat megkövetel. Ezért az egyes írók munkáit leghivatottabbjaink rendezik sajtó alá s látják el életrajzzal. Elükön Gyulai Pál, Beóthy Zsolt, Berzeviczy Albert, Kossuth Ferencz, Eötvös Károly, Rákosi Jenő, Lévy József, Vadnai Károly, Heinrich Gusztáv, Reidl Frigyes, Badics Ferencz, stb.

Az eszme, mely a kiadó társulatot e nagyjelentőségű vállalat közrebocsátásánál vezéri az, hogy lehetővé tegye minden családnak a magyar nemzet jeles és remek íróinak megszerzését, ép úgy, a hogy a művelt külföldön is a legszegényebb jövedelmű család is legelső sorban a nemzeti classikusok birtokába jut.

A kiadó Franklin-Társulat e nagy vállalat részletes programját ősszel fogja közzétenni és ugyanakkor a kiadást megindítani. Kötelességének tartja azonban már most, — a közönség saját érdekében, — a figyelmet e korszakos vállalatra felhívni, hogy megtévesztések ellen megóvja. A hírlapokban ugyanis néhány nap óta „Képes remekírók könyvtára“ czim alatt egy vállalat hirdettetik, melynek czime félreértésekre adhat alkalmat. Ily félreértések vagy megtévesztések kiküldése végett hangsúlyozni szükséges, hogy a magyar remekírók gyűjteménye kizárólag és csakis a Franklin-Társulat kiadásában jelenhetik meg, mivel ez a társulat ez idő szerint a nagy magyar írók kiadási jogainak kizárólagos tulajdonosa.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik megboldogult nagyanyánk temetésén részt vettek s ez által is kifejezték részvétüket, hálás köszönetünket nyilvánítjuk.

Weisz Ignác
és neje.

Hirdetmény.

A t. közönséget tisztelettel értesítem, hogy a Tiszán a következő tüzelő fáim vannak:

Gyertyánfa mágla szerint 10 méter hosszban, 2 méter magasban ölenként **26 korona**. Egyes ölekbe rakva **25 korona**.

Tölgyfa mágla szerint 10 méter hosszban, 2 méter magasban ölenként **24 korona**. Egyes ölekbe rakva **22 korona**.

Bükkfa mágla szerint 10 méter hosszban, 2 méter magasban ölenként **25 korona 60 fillér**. Egyes ölekbe rakva **24 korona**.

Kiváló tisztelettel:

Pap Pál Pál,
fakereskedő.

Birtokeladás.

Szeged, Szabadka és Halas városok között fekvő Mérges-pusztá 5 holdas részletekben is **kedvező fizetési feltételek mellett örök áron eladó**. Halas város határában több 20—900 holdas birtok eladó. Részletes felvilágosítást ad **Szikszay Gábor** tanító **Halason**.

Jól írni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában
tanoncznak felvétetik.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszerten.

Levélpapírok és borítékok

cégy nyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készíttetnek.

A
„Mindszenti Lap“
szerkesztősége

és

kiadóhivatala

Hirdetések

és

nyilttéri közlemények

jutányos áron vétetnek

fel.

Könyv-

és

papírkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

díszes

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.